

Čís. 466.

Nařízení presidenta zemské správy politické v Praze ze dne 5. srpna 1919 čís. 238.38-18.M.

o všeobecné úpravě spotřeby obilí a mlýnských výrobků v Čechách.

Na základě nařízení vlády republiky Československé ze dne 17. července 1919, čís. 394 Sb. z. a n., o všeobecné úpravě spotřeby obilí a mlýnských výrobků se nařizuje pro Čechy takto:

Přípustné spotřební dávky.

A. Spotřební dávka pro samo-zásobitele.

§ 1.

Pro držitele zemědělských podniků (pokud nejsou osobami právníckými) k vlastní jich výživě, dále k výživě rodinných příslušníků, bydlících s nimi ve společné domácnosti, jakož i k výživě příslušníků jich domácnosti (hospodářství), pokud tyto osoby jsou činny při obdělávání půdy jakožto zemědělství dělníci nebo stáli dozorcí orgánové, včetně dělníků i osob k výměnku oprávněných a zřízení, jimž za výměnek nebo mzdu přísluší volná strava, mlýnské výrobky neb chleboviny, jest stanovena bez rozdílu, počínajíc dnem 15. srpna 1919, spotřební dávka 25 kg obilí z vlastní sklizně měsíčně.

B. Spotřební dávka pro nesamozásobitele.

§ 2.

Pro ostatní obyvatele (nesamozásobitele) jest stanovena, počínajíc dnem 21. září 1919, spotřební dávka 3000 g (3 kg) mlýnských výrobků na osobu týdně, a to bez rozdílu, zda jde o těžce pracující neb jiné osoby.

Pod mlýnskými výrobky vyznámá se mouka všech druhů, krupice, kroupy, vločky a pod., získané z obilí (také z ovsa a kukuřice), jakož i pravá rýže.

Jistou část uvedené spotřební dávky možno obdržeti v chlebě, pečivu, neb i v jiných výrobcích, upravených z mlýnských výrobků.

Na základě zmocnění ministerstva pro zásobování lidu stanoví se v rámci této dávky, až na další ustanovení, spotřební dávka mouky chlebové, resp. jí odpovídajícího množství chleba na 1250 g (1¼ kg), kdežto zbytek budiž vydáván v jiných mlýnských výrobcích shora zmíněných.

§ 3.

Pro poměr, v jakém dlužno vydávati mlýnské výrobky, jsou rozhodující v prvé řadě přídele obilního ústavu. Dle toho může okresní obilní

úřad naříditi prodejnám, kolik se má vydávati mlýnských výrobků, dle jednotlivých druhů na osobu s tím, že spotřebitelé, na některý druh ne-reflektující, nemají nároků na náhradu v jiných mlýnských výrobcích, a to za tím účelem, aby u rozděloven, resp. prodejen byla zachována vždy rovnováha v zásobování. S touto výhradou možno spotřebitelům vydávati k jejich přání na spotřební dávku na místo jiných mlýnských výrobků mouku chlebovou, resp. chléb, příp. možno též vyhověti jejich přání na výdeji určitého druhu mlýnských výrobků, pokud tomu nebrání nároky osob, požívajících přednostního práva dle § 5, odst. 2.

§ 4.

Ministerstvo pro zásobování lidu v dohodě s ministerstvem Národní obrany může stanoviti pro osoby aktivního vojska, požívající erární stravy, spotřební dávku vyšší. Pro příslušníky branné moci, jež nepožívají erární stravy, platí veškeré předpisy tohoto nařízení stejně, jako pro ostatní obyvatelstvo.

§ 5.

Ministerstvu pro zásobování lidu neb na základě jeho zmocnění zemským politickým správcům jest vyhrazeno povolití pro léčebné a jiné ústavy, v nichž by vyžadovaly zvláštní poměry vyživovací vyšší spotřební dávky, zvýšení shora uvedených spotřebních dávek.

Těžce nemocným povolí k jich žádosti doložené vysvědčením úředního lékaře zemská politická správa odběr bílé mouky místo chleba, resp. chlebové mouky, na dobu přesně určenou dle jejich choroby. Těhotné od třetího měsíce těhotenství na základě potvrzení ošetřujícího lékaře, zkoušené porodní báby neb sestry poradny „Ochrany matek a kojenčů“, dále pak matka neb přednosta domácnosti neb ta osoba, již náleží pečovatí o dítě, na základě předloženého rodného listu, mohou si vyžádati u okresního obilního úřadu neb u místa, které tento tím povolí, osvědčení k přednostnímu odběru mlýnských výrobků. Tato osvědčení resp. shora zmíněná povolení, daná nemocným, opravňují k odběru bílé mouky, resp. jiných druhů mlýnských výrobků dle přání svrchu zmíněných osob, kterým výhoda ta byla přiznána, a to s právem přednostním před jinými spotřebiteli.

Úřední výkazní listky.

§ 6.

Mlýnské výrobky včetně pravé rýže, chléb, resp. jiné výrobky z mlýnských výrobků upravené (§§ 18, 19) jest přípustno vydávati pouze na úřední výkazní listky na chléb a mouku.

Úřední výkazní listky vydávají se úředně vždy na období čtyř po sobě jdoucích týdnů. Listky ty obsahují sloupce vždy pro jeden týden.

na každém ústřížku výslovně uvedený, každý pak sloupec, na jeden týden platící, obsahuje jeden ústřížek znějící na 1 bochník chleba, resp. 1250 g ($1\frac{1}{4}$ kg) chlebové mouky, z ústřížku po 250 g ($\frac{1}{4}$ kg) mouky (mlýnských výrobků) neb 5 housek, konečně pak 3 ústřížky, označené písmenami A, B, C, určené pro případný výdej přídatků a pod. Každý sloupec musí být opatřen též razítkem obce, v níž se listky vydávají. Konečně musí výkazní listek obsahovat stručné upozornění na trestní sankci v případě zneužití.

Pro spotřebitele, zásobované prostřednictvím konsumů, budež vydávány výkazní listky na mouku a chléb v barvě lišící se od ostatních listků.

Listky ty platí vždy pro jednu osobu a pro tu obec, nebo část obce, v níž byly vydány, v případě rayonování prodeje pak pouze pro příslušnou prodejnu a opravňují k odběru mlýnských výrobků, pokud se týče chleba, tohoto v celých bochnících — pečiva event. i jiných výrobků jen v tom týdnu, na který zní příslušný ústřížek.

Výjimky z těchto pravidel může povolit zemská správa politická v případech zvláštního zřetele hodných.

§ 7.

Úřední výkazní listky vydávají se místem, které určí okresní obilní úřad, po případě obec, přednostovi domácnosti pro něho a pro všechny ostatní příslušníky domácnosti (hospodářství) ve společné domácnosti bydlící. Přednost domácnosti jest povinen vydati příslušníkům domácnosti (hospodářství), které nestrávuje, listky, jež na ně připadají.

K příslušníkům domácnosti (hospodářství) se čítají po rozumu tohoto nařízení též podnájemníci.

Výdejna těchto listků musí mít v evidenci zvláštní výhody, povolené jednotlivým spotřebitelům (povolení k odběru bílé mouky na místo chleba, vydaná osvědčení k přednostnímu odběru jednotlivých druhů mlýnských výrobků). Každou změnu v počtu příslušníků domácnosti (hospodářství) musí přednost domácnosti nebo jeho zástupce ohlásiti místu, výkazy vydávajícímu. Stejně tak i každou změnu, nastalou v okolnostech, zakládajících nárok na zvláštní výhody při odběru mlýnských výrobků. (§ 5.)

Odběr úředních výkazních listků jest závislým na prohlášení přednosty domácnosti, že není v domácnosti více mouky než 12 kg na osobu, o čemž se může okresní obilní úřad v případě odůvodněného podezření kdykoliv přesvědčiti. Bylo-li by zjištěno, že domácnost vykazuje větší zásoby, než shora uvedeno, budež zastaven odběr úředních výkazních listků, po případě mohou býti zásoby obilí a mlýnských výrobků, vlastní potřebu převyšující, prohlášeny za propadlé.

§ 8.

Ve zvláštních případech na př. pro zásobování ústavů, v nichž se stravuje větší počet nesamozásobitelů, mohou místní rozdělovny mouky se svolením a pod kontrolou okresního obilního úřadu vydávati na místo shora uvedených úředních výkazních listků zvláštní hromadné poukazy na chléb a mlýnské výrobky; v poukazech těch budež dle týdnů uveden celkový počet stravovaných osob, množství poukázaného chleba (pečiva) a mlýnských výrobků dle druhů, prodejna, v níž má býti zboží odebráno, dále budež opatřeny datem výdaje, úředním razítkem vydávajícího místa a vlastnoručním podpisem vydávajícího orgánu.

Hromadné tyto poukazy budež vyhotovovány dvojmo průpisem. Originál zůstane u vydávajícího místa, průpis pak obdrží ústav, jenž si na něj zboží odebere a nechá jej ve výdejné zboží, jež na něm vyznačí datum a množství vydaného zboží.

Za správnost počtu osob, na který byl takový poukaz vydán, jest zodpověden správce ústavu, resp. jeho zástupce, za poukaz žádající. Správnost údajů těch budež vhodným způsobem kontrolována obcí, resp. okresním obilním úřadem.

§ 9.

Osoby stravující se mimo svoji domácnost jsou povinny odevzdati svoje úřední výkazní listky k odběru mlýnských výrobků podniku, v němž se stravují, tento podnik odebere na odevzdané výkazní listky v příslušné prodejné připadající množství mlýnských výrobků.

§ 10.

Cestující jsou odkázáni na odběr chleba (pečiva) a pod., v podniku, v němž jsou ubytováni, resp. v němž se stravují.

Pro osoby potulné budež vydávány místní výdejnou úředních výkazních listků toho místa, ve kterém stráví noc, poukazy denní opravňující v téže místě k odběru chleba (pečiva) a mlýnských výrobků dle počtu osob v množství na den vypadajícím, dle platné spotřební dávky. Tyto denní výkazy budež vydávány obdobně dle hromadných poukazů (§ 8).

§ 11.

Úřední výkazní listky a hromadné poukazy, denní poukazy, vydávané dle hořejších předpisů jsou veřejnými listinami; je zakázáno je padělati, převáděti je neb ústřížky výkazních listků na jiné osoby, než pro které byly určeny neb používati jich, když platnost jejich již zanikla. Taktéž jest zakázáno prodávacům mlýnských výrobků, chleba, pečiva a pod., převésti na sebe výkazní listek, po případě ústřížky jeho, nevdačí-li současně příslušné množství dotčeného zboží.

§ 12.

Podniky živnostenské a jiné spracující mlýnské výrobky, obdrží potřebné k tomu množství mouky na odběrné listky. Tyto odběrné listky vydává dle pokynů a pod kontrolou okresního obilního úřadu místní rozdělovna mouky, dle analogie předpisů § 8. Okresní obilní úřad může si vyhradit sám výdej těchto odběrných listků pro celý okres politický.

Pokud se jedná o přiděly mouky k výrobě chleba a pečiva, vydávaného na úřední výkazní listky na chléb a mouku, na hromadné poukazy a na denní poukazy, jdou tyto na účet okresní, resp. místní potřeby mouky, stanovené dle celkového počtu nesamozásobitelů v okrese, resp. v místě.

Ku krytí potřeby mlýnských výrobků, chleba a pečiva hostinských podniků, jídelen, kuchyní, uzenářských podniků, cukrářských živností, kaváren a pod., budiž přidělována okresním rozdělovnám mouky zvláštní záloha, jejíž výše obnáší pro politický okres zpravidla 5–10% celkové shora zmíněné okresní potřeby mlýnských výrobků pro nesamozásobitele. Dle počtu a rozsahu dotčených podniků budiž z této okresní rezervy přidělována místním rozdělovnám pro krytí potřeby místních podniků takových přiměřená reserva místní. Podniky tyto smějí prodávat svým hostům v jídelních místnostech moučnou jídla, chléb ve skrojích, pečivo a p., bez výkazních listků.

Všechny podniky v předchozích 2 odstavcích uvedené, jakož i veškeré prodejny mlýnských výrobků a výrobků z nich docílených, musí vésti zvláštní záznamní knihu o zásobách mlýnských výrobků.

Ustanovení odstavce 1. a 2. tohoto paragrafu nevztahuje se na průmyslové podniky, spracující obilí, resp. mlýnské výrobky ve velkém, jako pivovary, sladovny, lihovary, továrny k výrobě náhražkové kávy, škrobu, dětské moučky a pod., pro které, pokud se týče přidělů surovin (obilí, mlýnských výrobků) a jejich zpracování, resp. prodeje, vydá zvláštní předpisy ministerstvo pro zásobování lidu po slyšení interesovaných činitelů, případně ve shodě s ústředními úřady v úvahu přicházejícími.

§ 13.

Vyjma podniky v § 12, odstavci 3. uvedené, smí se v Čechách chléb (pečivo) a mlýnské výrobky vydávat pouze tehdy, když se předloží platný úřední výkazní listek, příp. hromadný neb denní poukaz a prodávač tyto poslední odebere, resp. oddělí od výkazního listku, ústřížky přiměřené vydanému množství zboží.

Pro nešetření těchto předpisů stihá se jak prodávač, tak i kupec.

Prodejna jest povinna ústřížky výkazních listků, resp. hromadné neb denní poukazy shro-

mažďovati a před tím než se jí vydá nový přiděl mlýnských výrobků, musí je odvésti sporádané dle týdnů, resp. druhů v balíčcích, na nichž jest uvedeno množství zboží na ně vydaného, místu, jež určí okresní obilní úřad po případě obec. Pro následující období může býti dotčené prodejně přiděleno jen tolik mlýnských výrobků, na kolik odvedla příslušných výkazních listků (poukazů). Bližší předpisy vydá okresní obilní úřad, případně obec.

Výroba a prodej chleba, pečiva a cukrářských výrobků. Chléb.

§ 14.

Chléb smí se po živnostensku vyráběti zpravidla jen z mouky chlebové (pšeničné, žitné, ječné) neb ze směsi těchto druhů. Poměr, v jakém se mají mísiti jednotlivé druhy mouky, řídí se dle pohotových zásob resp. dle přidělů.

Okresní obilní úřady mohou v mimořádných případech povolití použiti mouky vařivé neb mouky k pečení případně jiných druhů (náhražkové mouky) k výrobě chleba, není-li možno potřebu chlebové mouky v okrese kryti, opatřením potřebného přidělu chlebové mouky od obilního ústavu, pokud tím nevzchází státa žádné finanční břímě. Jinak dlužno si vyžádati prostřednictvím zemské politické správy svolení ministerstva pro zásobování lidu, v případech neodkladných přímo od tohoto ministerstva.

§ 15.

Chléb smí se až na další vyráběti po živnostensku výhradně ve tvaru okrouhlých bočnicků ve váze 1 kg 75 dkg, z 1 kg 25 dkg mouky.

Tuto předepsanou váhu musí míti chléb bez prostředně po upečení. Do prodeje smí přijíti chléb jen vychladlý. Ztráta na váze vzniklá vysušením předpokládá se pro bočník chleba v normální váze normálně vypečený 33 g denně.

§ 16.

V každé prodejně chleba musí býti po ruce pro kupující váha, aby mohli zjistiti váhu koupeného chleba.

Nemá-li bočník chleba předepsané váhy 1 kg 75 dkg po přípustné srážce v předcházejícím paragrafu uvedené následkem vysušení, jest prodávač chleba povinen, nahraditi kupujícímu scházející množství in natura ve skrojích chleba.

§ 17.

Každý bočník chleba budiž opatřen známkou, kterou musí pekař ohlásiti příslušnému okresnímu obilnímu úřadu, a datem upečení. Známká a datum upečení budtež vždy vpečeny do bočníku chleba a budiž dbáno toho, aby byly zřetelné.

Živnostenské podniky mohou péci chléb nebo pečivo z přineseného těsta, resp. mouky, pokud

se strana vykáže zvláštním povolením místní výdejny úředních výkazních listků. Povolení to možno vydati pouze těm stranám, které neodebírají výkazních listků na chléb. Živnostenské podniky, pekoucí z přineseného těsta, resp. mouky, musí vésti přesně zvláštní záznam o tom, od kterých stran, kdy a jaké množství těsta, resp. mouky (dle váhy) přijaly a kdy a jaké množství chleba, resp. pečiva stranám vydaly.

§ 18.

Pečivo.

V předpokladu, že jest k dispozici dostatečná zásoba bílé mouky, jest stávajícím podnikům pro výrobu bílého pečiva zařízeným dovolena živnostenská výroba a prodej drobného lidového pečiva (žemlí), a pod. s podmínkou, že každý jednotlivý kus se vyrobí z 50 g mouky. Pod tímto pečivem se rozumí obyčejné pečivo vyrobené z bílé mouky bez mléka a jiných přísad — kvasu, cukru — jehož se smí použítí nejvýše 2%. Výroba přepychového pečiva jest zakázána s výhradou podniků, uvedených v § 12, odst. 3., které z přidělu tam zmíněných mohou toto pečivo buď samy péci anebo v podnicích k tomu oprávněných dáti vyrobti.

Pečivo vážící po vypečení 60 g možno vydávati výhradně na úřední listky výkazní na mouku a chléb a to tak, že na jeden ústřížek znějící na 250 g mouky, smí se spotřebiteli vydati 5 kusů tohoto drobného pečiva.

Toto poslední ustanovení netýká se podávání pečiva hostům v podnicích hostinských, kavárnách a pod., zásobovaným na účet okresní, resp. místní rezervy ve smyslu § 12.

Okresní obilní úřad může, vyslechna odborné kruhy, oddělit výrobu chleba, příp. i prodej, od výroby a prodeje bílého pečiva a vyhraditi je, po případě výlučně určitým, pro výrobu bílého pečiva zařízeným podnikům. Ze závažných důvodů zejména v případě nedostatku bílé mouky, může okresní obilní úřad výrobu a prodej bílého pečiva obmeziti, neb vůbec zastaviti.

§ 19.

Výroba sušenek (kakesů) a sucharů, Grahamova a Simonova chleba a pod., k účelům léčebným a dietetickým, jakož i výrobků k účelům náboženským (výroba macesů) jest dovolena pouze na základě zvláštního povolení zemské politické správy.

Výrobky k účelům léčebným a dietetickým jakož i macesy smějí se odebírat pouze na úřední výkazní listky. Odběr výrobků k účelům léčebným a dietetickým jest přípustným jen pro ty osoby, které se vykáží povolením odběru od okresního obilního úřadu, vydaným ku zvláštní žádosti,

doložené lékařským vysvědčením, dokazujícím nutnost odebírat určitý druh léčebných a dietetických výrobků.

Výrobci a obchodníci jsou povinni zapisovati ve zvláštním seznamu odběratelů jména těchto osob k odběru oprávněných, při čemž dlužno uvéstí druh a množství povoleného a odebraného dietetického výrobku, jakož i datum odběru.

Zvláštní předpisy o výrobě a prodeji dietetického pečiva vydané pro lékařská místa zůstávají v platnosti.

§ 20.

Cukrářské zboží.

Výroba cukrářského zboží včetně zboží perníkářského a mandolet jest dovolena v mezích přidělu z rezervy zmíněné v § 12. K výrobě této smí se používati všech druhů mouky.

§ 21.

Výroba a prodej zboží, uvedeného v předchozím paragrafu při živnosti pekařské, jsou zakázány.

Živnostníci, mající živnostenské oprávnění k výrobě a prodeji tohoto i pekařského zboží, musí se rozhodnouti pro výrobu, resp. prodej toho či onoho druhu a kdyby tak sami ve lhůtě úřadem stanovené, neučinili, určí okresní obilní úřad, na kterou z obou živností se masí obmeziti.

V obcích neb částech obcí, ve kterých jest pouze jediný podnik k živnostenské výrobě chleba (pečiva) a cukrářského zboží, může v případě potřeby okresní obilní úřad výjimečně povolit současnou výrobu a prodej pekařského i cukrářského zboží. Povolení to budiž však odvoláno, jakmile by byla opětovně zjištěna jakákoliv závada při výrobě resp. prodeji chleba (pečiva), jež při takovýchto podnicích buďtež podrobeny zosílenému dozoru, jak co do váhy, tak co do jakosti pekařských výrobků.

§ 22.

Ministerstvo pro zásobování lidu může povolit výjimky z hořejších předpisů, vztahujících se na výrobu chleba a pečiva ohledně spotřeby vojenské.

§ 23.

Ceny mlýnských výrobků, chleba a jiných výrobků pekařských po případě cukrářských.

Nejvyšší ceny mlýnských výrobků pro okresní, resp. místní rozdělovny, dále pak nejvyšší ceny mlýnských výrobků pro drobný prodej, jakož i nejvyšší ceny výrobků z mlýnských výrobků upravených chleba, pečiva, sucharů, sušenek, Grahamova a Simonova chleba, příp. cukrářských výrobků, budou stanoveny zvláštním nařízením.

Všeobecné.

§ 24.

Každý jest povinen, byv vybidnut okresním obilním úřadem, spolupůsobiti při úpravě spotřeby dle jeho pokynů, resp. dle pokynů úřadovny, jmenovaným úřadem tím pověřené. U osob, které jsou ve veřejné službě, jest k tomu zapotřebí souhlasu jich nadřízeného úřadu.

Tito důvěrníci musí postupovati bez ohledu na osobu dle svého nejlepšího vědomí a svědomí, zachovávat v tajnosti soukromá a obchodní tajemství, o nichž se dovědí, zastávajíce tuto funkci, a musí slíbiti, pokud budou veřejnými úředníky, že tyto povinnosti budou přesně plniti. Úřad takového důvěrníka jest čestným.

Okresní obilní úřad může důvěrníka ze závažných důvodů funkce té sprostiti.

§ 25.

Okresní obilní úřad jest vedle úřadů nadřízených, jimž náleží dozorcí právo, oprávněn svými orgány nebo důvěrníky ustanovenými ve smyslu předcházejícího paragrafu, prováděti prohlídky v místnostech, ve kterých se uschovávají mlýnské výrobky, resp. se zpracují a zhotovené výrobky ukládají, prodávají neb balí, nahlížeti do obchodních záznamů a dle své volby vzít ukázký k rozboru.

Zmíněné úřady jsou oprávněny kontrolovati činnost okresních a místních rozděloven i všech orgánů v obvodu jejich působnosti při hospodářství obilním a moučném činných.

Podnikatelé a jejich zástupci jsou povinni dáti úředním orgánům a znalecům žádané vysvětlení.

Okresní obilní úřad jest zmocněn přibrati k těmto úředním jednáním také orgány finanční stráže, policie, potravinářské a obecní policie tržní.

§ 26.

Přestupky tohoto nařízení neb předpisů na jeho základě vydaných, pokud nepodléhají přísnějším trestním předpisům a pokud nenastává příslušnost soudu, stíhají se polit. úřady pokutou až do 10.000 K neb vězením do 3 měsíců, při okolnostech přitěžujících pak pokutou do 20.000 K neb vězením do 6 měsíců.

Při odsouzení možno uznati na ztrátu živnostenského oprávnění dle předpisů živnostenského řádu.

Podnikům, které se dopustily přestupků předpisů shora uvedených, budiž na čas neb trvale zastaven příděl mlýnských výrobků nebo výrobků z nich získaných.

Trestní nález může býti na útraty potrestaného uveřejněn ve veřejném tisku a publikován v obci způsobem v místě obvyklým, v případě pak, že potrestanému byl úředně zastaven příděl

následkem spáchaného trestního činu, může okr. politická správa naříditi, aby se toto opatření vyznačilo vývěsem do očí bijícím zevně na podniku s udáním důvodů.

§ 27.

Trestní předpisy v předchozím paragrafu uvedené vztahují se také na důvěrníky, ustanovené ve smyslu § 22.

§ 28.

Pro prohlášení zboží za propadlé platí předpisy §§ 39 až 44 nař. vlády republiky Československé ze dne 27. července 1919, č. 354 Sb. z. a n., o úpravě obchodu obilím a mlýnskými výrobky.

§ 29.

Toto nařízení nabývá platnosti dnem 21. září 1919, vyjma ustanovení § 1, jež nabývá platnosti dnem 15. srpna 1919.

Tímto nařízením se zrušují tato nařízení zemské pol. správy v Praze:

1. nařízení správce místodržitelství v Praze ze dne 17. ledna 1919, čís. 1659-M čís. 3 z. z., o úpravě a používání úředních výkazních lístků o spotřebě chleba a mouky (chlebenek).

2. Nařízení správce místodržitelství v Praze ze dne 17. ledna 1919, čís. 1660-M, č. 4 z. z., o výrobě a prodeji chleba a pečiva.

3. Článek 1. nařízení zemského politického správce v Praze ze dne 5. března 1919, č. 59.004-18-M, č. 12 z. z., kterým se mění nařízení správce místodržitelství v Praze ze dne 17. ledna 1919, č. 3 z. z., o úpravě používání úředních výkazních lístků o spotřebě chleba a mouky (chlebenek) a

4. nařízení zemského politického správce ze dne 5. března 1919, č. 59.004/18-M, č. 14 z. z., kterým se mění nařízení správce místodržitelství v Praze ze dne 17. ledna 1919, č. 4 z. z., o výrobě a prodeji chleba a pečiva.

Prezident zemské správy politické:

Kosina v. r.

Čís. 467.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 17. července 1919,

ku provedení zákona ze dne 15. května 1919, čís. 262 Sb. z. a n., o zřízení aktuárských úředníků ve službě politické a policejní.

§ 1.

Ve smyslu § 1, odst. 2., zákona prohlašují se za civilní ústavy vyučovací, jež jsou úplným středním školám, vyšším gymnasiím všech typů a vyšším reálním školám na rovně postaveny, tyto ústavy: